

IDEOVÝ KODEX

mateřských a rodinných center Asociace Comeniana k výchově dětí

Vychází z pedagogicko-sociálního odkazu literárních děl J. A. Komenského jako jsou především Didaktika a Informatorium školy mateřské.

Veškerá výchova má být postavena na dvou základních pilířích: bezpodmínečná láska a pevné hranice.

1. Dítě, které se narodí do rodiny, je převzácným darem nám propůjčeným pouze na jednu generaci.
2. Děti jsou naším duchovním dědictvím, měly by nám být cennější než stříbro, zlato a veškerý majetek.
3. Děti jsou z naší podstaty, a protože právě nám jsou nejvíce podobné, máme je milovat a vést k lepšímu žití, podobně jako i my se vzděláváme, milujeme a pečujeme o sebe sama.
4. Posláním rodičů je své dítě vychovat tak, aby morálně obstálo v náročných zápasech a složitostech života, a aby bylo v dospělosti podle svých nejlepších možností a schopností užitečné svým bližním.
5. Děti jsou především duševní a tělesné, a proto se potřebujeme zaměřit na oboje ve zdravé rovnováze.
6. Děti své tělesné dovednosti a zdatnosti potřebují získat kvůli budoucí fyzické práci, k zvládnutí fyzicky namáhavých úkolů, k zdravému vyváženému růstu a k posilování tělesné imunity.
7. Děti potřebují od svých rodičů správně vyvážené a cílevědomě výchovné zaměření, které je povede k rozvoji mysli a poznávání, k emoční rovnováze a zdravé socializaci (samostatnost, pokora i přiměřená asertivita).
8. Rodičovská výchova má být vyvážená a oboustranná tak, aby mateřská i otcovská role byla v rovnováze.
9. Rodičovská výchova nejvýrazněji ovlivňuje dětskou osobnost do šesti let věku, proto by rodiče rozhodně neměli spěchat s kolektivní výchovou. Znají své dítě nejlépe a jejich individuální přístup k dítěti napomáhá především k citovému zrání. Děti se od rodičů učí především nápodobou a pak teprve slovy.
10. Děti by měly být vedeny k úctě vůči autoritě. V tom mají věřící rodiče velkou přednost, protože se sami učí podřizovat autoritě Boží. Je-li srdce rodičů u vyšších hodnot, než jsou hodnoty materiální, i dítě bude umět žít skromně a vděčně.
11. Děti mají být vedeny ke střídmosti. Měly by se učit štědrosti a ochotě dělit se s druhými.
12. Děti by se měly učit poslušnosti a poslechnout pokyny rodičů a později učitelů, protože poslušnost člověka chrání.
13. Děti by si měly zamilovat pravdu a zošklivit si podvod a lež.
14. Děti by se měly jasně naučit úctě k majetku druhých a respektování toho, co je jejich a co je cizí. Krádeže, vzpoury a pomstychtivost by měly být na všech úrovních postihovány a nahrazeny výukou ke spravedlivému chování a jednání.
15. Děti by měly být vedeny k pracovitosti, k důslednosti v zadaných úkolech, k týmové souhře a zvládání krizových situací jak mezi sourozenci a v rodině, tak později ve škole a v kolektivu.
16. Nástroje k dosažení výchovných cílů jsou: spravedlivý přístup, motivace, odměna i náprava.

SPRAVEDLIVÝ PŘÍSTUP

znamená respektování věkového rozdílu mezi dětmi odpovídajícího jejich přirozeným možnostem a jednáním.

MOTIVACE

znamená umět dítě přivést k pozitivní touze a efektivnímu jednání, aby dosáhlo potřebného cíle. Motivace zahrnuje souhrn všech skutečností – radost, zvědavost, pozitivní pocity, radostné očekávání, které podporují nebo brání dítěti v určitém chování.

ODMĚNA

znamená důležitý nástroj k dokončení vytčeného cíle, a proto by měla být přiměřená výkonu, délce a náročnosti úkolu. Odměna však v žádném případě neznamená jen ocenění za výkon. Dítě má být milováno za všech okolností a bezpodmínečně, a to by také mělo být vždy při odměňování vyjádřeno.

NÁPRAVA

znamená nechat dopadnout následek zlého chování na toho, kdo jednal zle, a tím upevňovat princip, že konání zla nikdy nezůstane bez důsledků. Cílem nápravy je tak budování charakteru dítěte. Náprava musí probíhat bez emočního náboje, s patřičným vysvětlením proč, musí být přiměřená věku i mentalitě dítěte, a zároveň musí být vždy podmíněná spravedlivým přístupem a získáním dostatečných informací o daném prohřešku. V žádném případě nemůže jít o vylévání vzteku dospělého na dítěti, nebo dokonce pomstu. Jakékoli týrání (fyzické i mentální) dětí zásadně odsuzujeme. Nápravou míníme ukončení prohřešku nebo konfliktu a následné ujištění dítěte o naší stále bezpodmínečné lásce.

